

ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΤΡΙΝΙΔΑ "ΣΑΝ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΕΚΕΙΝΗ.

12/12/31

"Όποις έγραψε και άλλοτε, ό κινηματογράφος στήν έποχή μας είναι τό πρόγραμμα, που έλλειπε περισσότερο από κάθε τι άλλο. Και ή έλξις του αδτή, που άπο λίγο, ώς πολὺ θά την ξέρεις νιώσεις όλοι σας, είναι κάτι το άφανταστο. - Ψώνειο: άνομάζεται στήν κινηματογραφική διάλεκτο. Και τό κινηματογραφικό αυτό «ψώνειο» έγινε άφορμη νά δημιουργηθούν όχι και λίγα θέματα τούς κινηματογράφου. Γνώρισα νέους, προκατισμένους με δύλα τά έφοδα νά γέδοκιμησουν στή ζωή τους, οι όποιοι δύμως, έπειδή «ψωνίστηκαν» με τόν κινηματογράφο, νομίζοντας εύκολη τήν έπιτυχία τους στό κεφάλαιο αυτό, παράτησαν κά-

πλευρά τούς ζητήματος, τήν περίπτωση δηλ. τής άποτυχίας, πρόγραμμα πού, γιά μένα τουλάχιστον, τό έπιβάλλουν μόνον λόγοι στοιχειώδους φιλανθρωπίας. Χωρίς μ' αυτό νά γινωμαί μάντης κακών.

Μ' αυτό τό πνεύμα είχα γράψει πρό καιρού ένα γράμμα σε μιά όμάδα νεαρών στή Θεσσαλονίκη, που άποτελούν τήν «Greka Film», διαν μού άνεκοινωσαν πώς γιρίζουν τό πρώτο τους έργο, όπο τό τίτλο «Σάν τήν νύχτα έκεινη».

Χθές, έλαβα ένα γράμμα τους, στό δρόμον με πληροφορούσαν διτ τό έργο τους κοντεύει στό τέλος του και μού έλεγαν διτ θά τους ύποχρέωνα πολύ, αν έγραψα δυό λόγια γι' αυτούς στό «Παρ-

γλεντζέ και γυναική. Στό ειδώλιον δμως αυτό δὲ συμφωνεί καθόλου δ πατέρας της, δ όποιος τήνάρροφα βωνιάζει διά τής βίας με τό Βασιλάκη, γιατί κάποιον πλουσίου φίλου του. Ή Μαρίκο ούμως γιά νά ματαίωση τά σχέδια τούς πατέρας της, παραδίδεται στόν άγαπημένο της Γιάννη. "Οταν τό μαθαίνει ο Βασιλάκης, διαλένει τόν άρρεβάντα του με τή Μαρίκα, ή δροία, συντριμμένη τώρα πιά καταφεύγει σ' ένα μοναστήρι, άφος και δ Γιάννης δοτερ' απ' αυτά, δὲν ηθελε νά τήν παντερευτεί. "Υστερα άπο καιρό, τυχαίος, τή βρίσκη στό μοναστήρι δ Γιάννης. Μετανοιωμένος τής ζητά συγχώρεση ψάλτη.

Οι τρεῖς πρωταγωνιστές τούς «Σάν τήν νύχτα έκεινη» (δέξιοι εισερῦνται πρό τά δεξιά): Τάσσης Μαυρογιάννης, Μαρίκα Καραμπάτου και Λάκης Βενέτης

θε άλλη τους άσχολία, κατήντησαν άνικανοι γιά τό κάθε τι και έφθασαν στό σημείο νά πεινάσουν. Μή φαντασθῆτε διτ σάς λέω όπεροβολάς. Είναι τόσο δυσκολό νά «φτάσηρ» κανείς στόν κινηματογράφο... Και δύο καλά θά είναι γι' αυτούς άν «φτάσηρ», άλλο τόσο φοβερό θά είναι διν μείνη στή μέση τούς δρόμου του, διν άποτύχη.

Βλέπω πάντα με καλό μάτι κάθε προσπάθεια, που γίνεται στόν τόπο μας, σχετικά με τόν κινηματογράφο κι' έντσχόν δισ μπορδώ έκείνους, που καταπλάνονται με κάτι σχετικό, γιατί θέλει νά πιστεύω πώς πάντα στήν περίπτωσι αύτή έπλαγουν εύγενικά κίνητρα, έκτος δέ αύτού, σ' όλους μας συμφέρει νά προοδεύση ή «Ελληνική Κινηματογραφία, που, δινοτυχώδες, βρίσκεται άκομη σε προτόγονο κατάσταση». Δὲν παραλείπω δμως ποτέ μου νά τονίσω και τήν άντιθετη

λάν», στέλνοντάς μου και τίς σχετικές πληροφορίες.

Παραδέτω ίδωδ διτ σχετικό γιά τήν έπιφερεί τους και τό έργο τους μού έστειλαν (με πάσαν έπιφύλαξην, έννοεται) χωρίς βέβαια νά νομίσουν μ' αυτό πώς θά έχουν έστω και τήν παραμικρή ύποχρέωση άπεναντί μου, εγχόμενος συγχόδιως έπιτυχία άπο πάσης άποφεως.

Τό «Σ αν τή νύχτα έκεινη» τής «Greka Film», τό σενάριο τούς όποιουν έχει γράψει δ. κ. Δ. Καρινάκης: «Ο κ. Καρινάκης, πλήν τής της «Greka Film» και σχηματίζεται διευθυντής της «Greka Film» και διευθυντής σεναρίστας, σκηνοθέτης και διερμητές της «Greka Film» κ. Καρινάκης και τό όποιον δὲν δένανται ν' άνακινωθούν, έπειδή φοβούνται μήν τυχόν και έκμεταλλευθούν και άλλοι τήν έφεύρεσην αύτήν.

Η ύπόθεσης τούς σεναρίου είναι ή έξης με δυό λόγια:

«Η Μαρίκα, κόρη ένος πλουσίου βιομηχάνου άγαπη τό Γιάννη, ένα τόπο

«Όλοι οι ήθοποιοί, που παίζουν στό έργο τής «Greka Film», είναι έραστεχνα. Η ύπόθεσης τούς έργου έξελίσσεται στή Θεσσαλονίκη και έτοι δίνεται στό σκηνοθέτη ή εύκαιρια νά δειπη και τή Διείρηνή «Έκθεση».

Τό έργον θά είναι έτοιμοι έντός τού μηνός δεκαεμβρίου.

Οι καλοί νέοι τής Θεσσαλονίκης με παρεκάλεσαν νά τονίσω ίδιαιτέρως και τό έξης: «Οι, θηλ, τό έργο τους θά είναι διμιούν, ηχητικόν και άδον, θά γίνη δὲ ή φωνοληψία του με νέον σύστημα, τό όποιον έφευγεν ένα καλλιτεχνικό διευθυντής, σεναρίστας, σκηνοθέτης και διερμητές της «Greka Film» κ. Καρινάκης και τό όποιον δὲν δένανται ν' άνακινωθούν, έπειδή φοβούνται μήν τυχόν και έκμεταλλευθούν και άλλοι τήν έφεύρεσην αύτήν.

Στάθης Λ.

*To Japic**